

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การพัฒนาการวางแผนจ้างงานอย่างมีส่วนร่วม สำหรับหอผู้ป่วย
หนักโรคหัวใจและหลอดเลือด

ผู้เขียน

นางสาวพิกุล บุญช่วง

ปริญญา

พยาบาลศาสตรคุณภูมิปัญญา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. ลินชง

โนรีบาล

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงพยอม

ปัญญา

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร. ชวพรพรรณ

ขันทรประสาที

กรรมการ

ศาสตราจารย์ อภิชาต

สุคนธสรรพ์

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวางแผนจ้างงาน เป็นกระบวนการปฏิบัติในการคุ้มครองภาพที่ได้รับการยอมรับ
ว่า ทำให้เกิดการคุ้มครองที่มีคุณภาพ ในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนารูปแบบการวางแผนจ้างงานจำนวนมาก
แต่ยังไม่ปรากฏชัดเจนว่ารูปแบบใดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับหอผู้ป่วยหนักโรคหัวใจและหลอด
เลือด การศึกษารั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒnarูปแบบการวางแผนจ้างงาน สำหรับหอผู้ป่วยหนักโรคหัวใจและหลอดเลือด โรงพยาบาล
มหาราช นครเชียงใหม่

การศึกษารั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ผู้ร่วมวิจัยได้แก่ พยาบาล
ประจำหอผู้ป่วยหนักโรคหัวใจและหลอดเลือด ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาและบุคคลในครอบครัว¹
รวมถึงบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้ป่วยหนักโรคหัวใจและหลอดเลือด ระหว่างเดือน
เมษายน 2543 ถึง ธันวาคม 2544 วิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ การเตรียมโครง
การ กำหนดค่าปัญหาและแผนการปฏิบัติ การนำแผนไปปฏิบัติ และการประเมินผลและการ
สะท้อนคิด

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการวางแผนจ้างงานสำหรับหอผู้ป่วยหนักโรคหัวใจและ
หลอดเลือด ประกอบด้วย 3 ระยะ ระยะที่ 1 การประเมินความต้องการสำหรับการวางแผนจ้างงาน

ประกอบด้วยกิจกรรมการประเมินและระบุปัญหา การประเมินศักยภาพของบุคคลในครอบครัว การทบทวนการรับรู้เกี่ยวกับสถานะเหตุของการเข้ารับการรักษา การระบุอุปสรรคของการวางแผน จำหน่าย การระบุผู้ดูแลอื่นที่เกี่ยวข้อง การติดตามประเมินการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง การกำหนดระยะเวลาที่ผู้ป่วยต้องจำหน่ายออกจากหอผู้ป่วย ระยะที่ 2 ระยะรักษาและดูแลในหอผู้ป่วย นักโรคหัวใจและหลอดเลือด ประกอบด้วยกิจกรรมการดูแลผู้ป่วยในภาวะวิกฤต การวางแผนการดูแลปัญหาที่ผู้ป่วยต้องเผชิญเมื่อจำหน่ายหรือตาย การติดต่อประสานงานกับผู้ดูแลอื่นที่เกี่ยวข้องในกรณีที่มีปัญหาเฉพาะ การกำหนดแผนการดูแลโดยเน้นการเตรียมครอบครัวและการสอนสุขศึกษา และระยะที่ 3 ระยะจำหน่ายหรือตาย ประกอบด้วยกิจกรรมการประเมินผู้ป่วยเพื่อการดูแลอย่างต่อเนื่อง การกำหนดแผนการดูแลสำหรับผู้ป่วยและครอบครัว การให้คำแนะนำเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการติดตามรับการรักษาและการปฏิบัติตามแผนการดูแลรักษา การทบทวนแผนสำหรับจำหน่ายและตาย และการสรุปแผนผู้จำหน่ายออกจากหอผู้ป่วย นอกจากนี้ในด้านการเปลี่ยนแปลงพบว่า พยาบาลที่ร่วมในโครงการมีการเปลี่ยนแปลงความเชื่อใจและปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนจำหน่ายอย่างชัดเจน อีกทั้งผู้ป่วยและญาติมีความพึงพอใจในการวางแผนจำหน่าย

ผลการวิจัยซึ่งให้เห็นว่า การปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สำหรับใช้ในหอผู้ป่วยนักโรคหัวใจและหลอดเลือด พยาบาลที่จะสามารถวางแผนจำหน่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพควรเป็นพยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้มีการประเมินความยั่งยืนของกิจกรรมการวางแผนจำหน่ายในหอผู้ป่วยนักโรคหัวใจและหลอดเลือดต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title The Participatory Development of Discharge Planning
 for Coronary Care Unit

Author Miss Pikul Boonchuang

Degree Doctor of Philosophy in Nursing

Thesis Advisory Committee

Associate Professor Dr. Linchong Pothiban	Chairperson
Assistant Professor Dr. Paungpayom Panya	Member
Associate Professor Dr. Chawapornpan Chanprasit	Member
Professor Apichart Sukonthasarn	Member

ABSTRACT

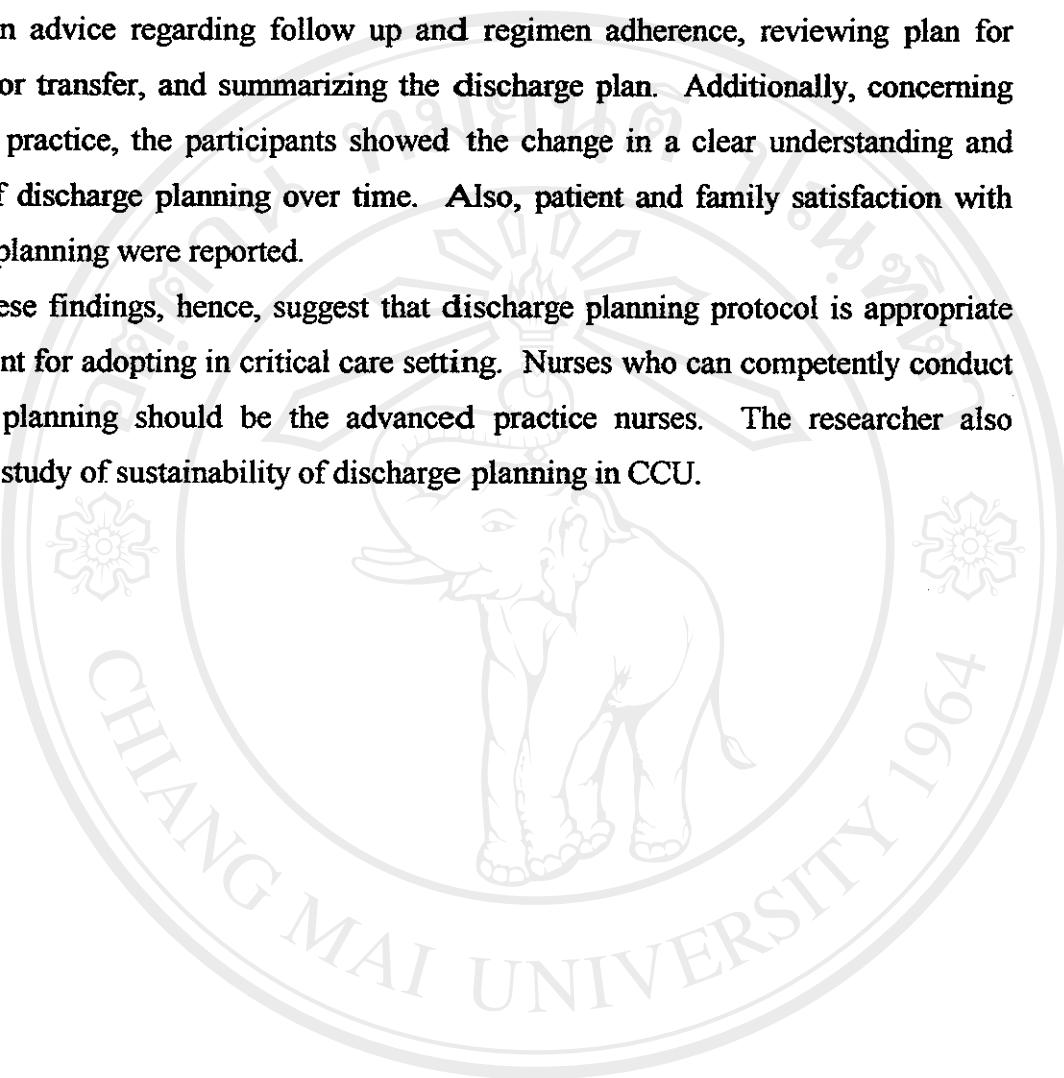
Discharge planning is a process of health care practice, well accepted to ensure quality of care. Currently, many models and protocols of discharge planning have been developed, but there is no clear evidence to support the most suitable one for coronary care unit (CCU). This study aimed to formulate the discharge planning protocol as well as to describe the process of discharge planning development for CCU, Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital.

The approach of participatory action research was adopted. Co-researchers included CCU nurses, patients and family members, and other related health care providers caring for CCU patients during April 2000 to December 2001. The research process was divided in to four steps, the preparation, the problem identification and planning, the implementation, including the evaluation and reflection.

The major results revealed that the discharge planning protocol for CCU consisted of three phases of activities. Phase 1, the assessment of discharge planning needs admission, comprised assessment and problem identification including assessment of family member's potentiality, recapitulation of perceived cause for admission, identification of difficulties in practicing of discharge planning and other relevant caregivers, continuous monitoring for changes, and anticipating time for patient's discharge. Phase 2, the treatment and critical care, included activities pertaining treatment and critical care, providing critical care, planning activities to

solve problems after discharge, collaborating with other relevant caregivers in case of special problem, and preparing family members for patient care and patient teaching. And phase 3, the ready to discharge/ transfer phase were patient assessment for continuing care and care provision for both patient and family after discharge, information advice regarding follow up and regimen adherence, reviewing plan for discharge or transfer, and summarizing the discharge plan. Additionally, concerning change of practice, the participants showed the change in a clear understanding and practice of discharge planning over time. Also, patient and family satisfaction with discharge planning were reported.

These findings, hence, suggest that discharge planning protocol is appropriate and efficient for adopting in critical care setting. Nurses who can competently conduct discharge planning should be the advanced practice nurses. The researcher also suggests a study of sustainability of discharge planning in CCU.

âงสิทธิมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved